

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Εν Αθήναις τῇ 12 Ἰουνίου 1929

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλου 198

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νόμοι

- Νόμος 4160. Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 11 Μαΐου 1929 Ν. Α. «περὶ συστάσεως Μπενανείου Φυτοπαθολογικοῦ Ἰνστιτούτου». 1
- Νόμος 4161. Περὶ κυρώσεως τοῦ Ν. Α. τῆς 4 Μαρτίου 1929 «περὶ συστάσεως παρὰ τῷ Ὑπουργεῖῳ Γεωργίας Γενικῆς Διευθύνσεως Γεωργίας». 2
- Νόμος 4162. Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 23 Μαρτίου 1929 Ν. Α. «περὶ διενεργήσεως διαφορᾶς τῶν δέκα ἔξ χωρίων Φιλιατῶν τῆς Ἡπείρου». 3

- Νόμος 4163. Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 30 Ἀπριλίου 1929 Ν. Α. «περὶ τροποποιήσεως τῶν ἀπὸ 31 Αὐγούστου 1923 καὶ 1 Δεκεμβρίου 1923 ἀποφάσεων τῆς Ἐπαναστάσεως 1922 περὶ ἀπαλλοτριώσεως τῶν κτημάτων Ραφίνα περιφερείας Ἀττικῆς καὶ Βατώντας περιφερείας Εὐβοίας». 4
- Νόμος 4164. Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 23 Μαρτίου 1929 Ν. Α. «περὶ μέτρων προστασίας ἀναπήρων καὶ οἰκογενειῶν θυμάτων πολέμου ἀπὸ τοῦ 1897». 5

Διατάγματα

- Περὶ ἀποτελέσεως τοῦ συνοικισμοῦ Κουνουπύττα (Σπετσῶν) ἰδας ἐνορίας. 6
- Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἐγκειμένου σχεδίου τῆς πόλεως Κερκίρας εἰς τὴν συνοικίαν Σπηλιάς. 7
- Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἐγκειμένου σχεδίου τῆς πόλεως Καβάλλας. 8
- Περὶ συστάσεως ταχυδρ. γραφείου παρὰ τῇ κοινότητι Καλονεροῦ (Κυτάρισσας). 9

ΝΟΜΟΙ

Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 11 Μαΐου 1929 Ν. Διατάγματος «περὶ συστάσεως Μπενανείου Φυτοπαθολογικοῦ Ἰνστιτούτου».

Νόμος 4160

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδίδομεν τὸν ἐπόμενον νόμον, ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς.

Ἄρθρον μόνον.

Κυροῦται τὸ ἀπὸ 11 Μαΐου ἐ. ἔ. Ν. Διάταγμα «περὶ συστάσεως Μπενανείου Φυτοπαθολογικοῦ Ἰνστιτούτου» ἔχον οὕτω:

Περὶ συστάσεως Μπενανείου Φυτοπαθολογικοῦ Ἰνστιτούτου.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει α) τὴν ἀπὸ 3 Ἀπριλίου ἐ. ἔ. ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς «περὶ ἐξουσιοδοτήσεως τῆς Κυβερνήσεως πρὸς ἐκδόσιν Νομοθετικῶν Διαταγμάτων κατὰ τὰς διακοπὰς τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς» κατὰ τὸ ἄρθρον 77 τοῦ Συντάγματος, β') τὸ ἀπὸ 10 Μαΐου 1929 ἀπόσπασμα πρακτικῶν τῆς 14^{ης} Συνεδριάσεως τῆς 10 Μαΐου 1929 τῆς κατὰ τὴν ἀνωτέρω ἀπόφασιν καταρτισθείσης Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

1. Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Γεωργίας, νὰ συνάψῃ σύμβασιν μετὰ τοῦ κ. Ἑμμανουὴλ Α. Μπενάνη ἢ τῶν νομίμων αὐτοῦ πληρεξουσίων, δι' ἧς θὰ ἰδρύεται αὐτὸνομον νομικὸν

πρόσωπον Δημοσίου Δικαίου ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Μπενάνειον Φυτοπαθολογικὸν Ἰνστιτούτον», σκοπὸν ἔχον τὰς ἐρεῦνας ἐπὶ Φυτοπαθολογικῶν θεμάτων ἐνδιαφερόντων τὴν Χώραν ἡμῶν καὶ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν μέτρων καὶ τὴν παροχὴν τῶν μέσων διὰ τὴν πρόληψιν τῶν ἐκ τῶν ἀσθενειῶν καὶ βλαβῶν τῶν φυτῶν ζημιῶν τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς ἡμῶν, ὑπὸ τοὺς ὅρους τῶν ἐπομένων ἁρθρῶν.

2. Ἡ σύμβασις αὕτη κυρωθήσεται διὰ Διατάγματος ἐκδιδόμενου, προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας.

3. Ὁ κ. Ἑμμανουὴλ Α. Μπενάνης διέθεσε πρὸς τοῦτο τὰ κάτωθι, ἀποτελοῦντα περιουσίαν τοῦ συστασμένου ἰδρύματος.

α) Γῆπεδον ἐν Στραφυλίῳ τῆς Κηφισίας μετὰ τῶν ἀναγκαζομένων κτιρίων καὶ μετὰ τῶν ἀπαιτούμενων ἐπιστημονικῶν ὀργάνων, συλλογῶν βιβλίων καὶ λοιπῶν μέσων διὰ τὴν λειτουργίαν τοῦ Μπενανείου Φυτοπαθολογικοῦ Ἰνστιτούτου, ὧν ἡ δαπάνη ἀνῆλθε μέχρι σήμερον εἰς 3.500.000 περίπου δραχμᾶς.

β) Χορηγίαν ἐκ λιρῶν Ἀγγλίας (7.500) ἐπὶ τὰ χιλιάδων πεντακοσίων μὴ δυναμένην νὰ δαπανηθῇ εἰς χρονικὸν διάστημα βραχύτερον τῆς πενταετίας.

Ἄρθρον 2.

1. Σκοπὸς τοῦ ἰδρύματος εἶνε:

α) Ἐρευνᾶν ἀφορᾶσαι εἰς τὰς ἀσθενείας καὶ βλάβας τῶν καλλιεργουμένων ἐν γένει φυτῶν καὶ τὰ μέτρα πρὸς πρόληψιν τῆς ἐμφανίσεως καὶ πρὸς καταπολέμησιν τῶν ἐπιβλαβῶν ἐντόμων καὶ ἄλλων ζώων ἢ παρασίτων φυτῶν ὡς καὶ ζιζανίων καὶ πρὸς πρόληψιν, καταστολὴν ἢ θεραπείαν τῶν νόσων καὶ βλαβῶν τῶν φυτῶν.

β) Παροχὴ ὁδηγιῶν σχετικῶν πρὸς τὴν πρόληψιν καὶ τὴν καταπολέμησιν τῶν ἀσθενειῶν τῶν φυτῶν.

γ) Ἐλεγχος, προμήθεια, παρασκευὴ καὶ διάθεσις φαρμάκων καὶ μηχανημάτων καὶ ἐργαλείων διὰ τὴν πρόληψιν καὶ τὴν καταπολέμησιν τῶν ἀσθενειῶν τῶν φυτῶν καὶ ἐπιβλαβῶν εἰς τὴν γεωργίαν ἐν γένει ἐντόμων.

δ) Ὑποδειγματικὴ ἐφαρμογὴ καὶ ἐποπτεία διὰ τὴν ἐφαρμο-

γὴν τῶν μέτρων διὰ τὴν πρόληψιν καὶ τὴν καταπολέμησιν τῶν ἀσθενειῶν τῶν φυτῶν καὶ τῶν ἐπιβλαβῶν εἰς τὴν γεωργίαν ἐν γένει ἐντόμων.

ε) Εἰσαγωγὴ, ἐγκλιματισμὸς καὶ διάδοσις παρασίτων ἐντόμων καὶ ἄλλων φυτικῶν ἐχθρῶν τῶν ἐπιβλαβῶν εἰς τὴν γεωργίαν ἐν γένει ἐντόμων.

ς) Ἐκλαίψεις τῶν Φυτοπαθολογικῶν γνώσεων.

2. Αἱ πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ ἀνωτέρω σκοποῦ ἐργασίαι δύνανται νὰ ἐκτελῶνται ἐν Κηφισίᾳ ἢ ὅπου ἄλλοι κλίνεται ἀναγκαῖον, ὡς ἐπίσης δύνανται νὰ ἐπεκταθῶσιν αἱ ἐργασίαι τοῦ Ἰνστιτούτου ἀναλόγως τῶν μέσων, ἅτινα θὰ διαθέτῃ.

Ἄρθρον 3.

1. Τὸ Μπενάκειον Φυτοπαθολογικὸν Ἰνστιτούτον διοικεῖται ὑπὸ Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς τριμελοῦς. Ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ ἀποτελεῖται ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ἰνστιτούτου καὶ δύο ἄλλων μελῶν ἐκ τῆς οἰκογενείας Ἐμμανουὴλ Α. Μπενάκη. Ἐκάστου τῶν δύο τούτων μελῶν ὀρίζεται ἀναπληρωματικόν.

Τὰ ἀναπληρωματικά μέλη ἀναπληροῦσιν τὰ τακτικά μέλη ἀπόντα ἢ κωλύμενα, διαδέχονται δὲ αὐτὰ ἐν τῇ Διοικητικῇ Ἐπιτροπῇ ἐκλιπόντα. Διὰ τὴν πρώτην σύστασιν τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς τὰ δύο ταῦτα τακτικά μέλη ὀρίζονται οἱ κ. κ. Ἀντώνιος Ε. Μπενάκης καὶ Στέφανος Γ. Δέλτας, τὰ δύο ἀναπληρωματικά μέλη ὀρίζονται, τοῦ κ. Ἀντωνίου Ε. Μπενάκη ὁ κ. Ἀριστείδης Κυριακίδης καὶ τοῦ κ. Στεφάνου Γ. Δέλτα ὁ κ. Ἀντώνιος Παπαδόπουλος. Ἐφεξῆς τὰ ἀναπληρωματικά μέλη τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς ὀρίζονται ὑπὸ τῶν τακτικῶν μελῶν αὐτῆς καὶ πάντοτε ἐκ τῶν κατιόντων μελῶν τῆς οἰκογενείας Ἐμμανουὴλ Α. Μπενάκη.

2. Ἐὰν ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ἰνστιτούτου δὲν τυγχάνῃ ἀνώτατος ὑπάλληλος τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας, τότε ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ ἀποτελεῖται ἐκ πέντε μελῶν, ἐξ ὧν τρία ἐκ τῆς οἰκογενείας Ἐμμανουὴλ Α. Μπενάκη, τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ἰνστιτούτου καὶ ἑνὸς ἀντιπροσώπου τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας.

3. Ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ θὰ καταρτίσῃ τὸν ὄργανισμὸν τῆς λειτουργίας τοῦ Μπενάκειου Φυτοπαθολογικοῦ Ἰνστιτούτου συντάσσουσα τὸ Καταστατικὸν αὐτοῦ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὅρων τῆς παρούσης ἰδρυτικῆς πράξεως καὶ τὸν ἐσωτερικὸν κανονισμὸν αὐτοῦ.

4. Ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ καταρτίζει κατ' ἔτος τὴν ἐτήσιαν ἐκθεσιν περὶ τῶν ἐργασιῶν τοῦ Ἰνστιτούτου καὶ τὸν προϋπολογισμὸν καὶ τὸν ἀπολογισμὸν τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων αὐτοῦ. Ἡ ἐτήσια ἐκθεσις τῶν ἐργασιῶν τοῦ Ἰνστιτούτου δημοσιεύεται προσηκόντως, ὁ δὲ ἀπολογισμὸς υποβάλλεται εἰς τὸν ἐλεγχὸν δύο ἐλεγκτῶν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συμβουλίου ὀριζομένων τῇ αἰτήσῃ τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἰνστιτούτου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

5. Ἡ διαχειρίσις τῆς ἐκ παντὸς πόρου περιουσίας τοῦ Μπενάκειου Φυτοπαθολογικοῦ Ἰνστιτούτου, ἐξαιρουμένων τῶν ἰσχυουσῶν ἢ ἐν τῷ μέλλοντι θεσπισθησμένων διατάξεων περὶ προμηθειῶν καὶ ἐκποιήσεων ὑλικῶν, ἐνοικιάσεων, κατασκευῆς ἔργων κλπ. τοῦ Δημοσίου, ἐνεργεῖται ὑπὸ τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς, ἥτις θέλει κανονίσει καὶ τὰς λεπτομερείας τῆς διαχειρίσεως.

Ἄρθρον 4.

1. Διευθυντὴς τοῦ Μπενάκειου Φυτοπαθολογικοῦ Ἰνστιτούτου διορίζεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, προτάσει τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἰνστιτούτου ἐπιστήμων κακτημένος τὴν δέουσαν εἰδικὴν φυτοπαθολογικὴν, ἐντομολογικὴν καὶ μηχανολογικὴν μόρφωσιν.

2. Δύνανται ἐπίσης νὰ τοποθετηθῇ Διευθυντὴς τοῦ Μπενάκειου Φυτοπαθολογικοῦ Ἰνστιτούτου ἀνώτατος ὑπάλληλος τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας ἔχων τὰ κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον προσόντα καὶ συμφώνως πρὸς τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 7 τοῦ παρόντος ὀριζόμενα.

Ἄρθρον 5.

1. Παρὰ τῷ Μπενάκειῳ Φυτοπαθολογικῷ Ἰνστιτούτῳ ἀ-

ποφάσει τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς δύνανται νὰ λειτουργήσῃ Γνωμοδοτικὸν Συμβούλιον, τοῦ ὁποῦ τοῦ μέλη ὀρίζονται ὑπὸ τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἰνστιτούτου ἐκ διακεκριμένων ἐπιστημόνων ἢ ἄλλων προσώπων δυνάμενων νὰ συμβάλλωσιν εἰς τὴν ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ τοῦ Ἰνστιτούτου.

2. Τὰ τῆς συστάσεως καὶ λειτουργίας τοῦ Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου θέλουσι καθορισθῇ διὰ τοῦ καταστατικοῦ τοῦ Ἰνστιτούτου.

Ἄρθρον 6.

1. Τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον ὑποχρεοῦται, ὅπως διὰ τὴν λειτουργίαν καὶ τὴν διὰ παντὸς μέσων καθοριζομένου ἀπὸ τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ τοῦ Μπενάκειου Φυτοπαθολογικοῦ Ἰνστιτούτου χορηγῇ αὐτῷ ἐτησίως χρηματικὴν χορηγίαν πεντακασίων χιλιάδων δραχμῶν διὰ χρηματικῶν ἐντάλλματός ἐκδιδομένου ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου ἐκάστου ἔτους εἰς βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας ἐπὶ τῇ βάσει πιστώσεως ἀναγραφομένης εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου τούτου ὑπὸ ἴδιον κεφάλαιον καὶ ἄρθρον.

2. Ἐφ' ὅσον ἀναγράφεται ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας ἡ πίστωσις δι' ἐπιχορηγήσεις εἰς Εἰδικὰ Ταμεία Γεωργικῆς Ὑπηρεσίας, αὕτη μειοῦται κατὰ τὸ ποσὸν τῶν πεντακασίων χιλιάδων δραχμῶν τῆς ἀνωτέρω χορηγίας.

Ἄρθρον 7.

1. Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας ὑποχρεοῦται, ἵνα δι' ἀποφάσεως αὐτοῦ ἀναθέτῃ εἰς δημοσίους ὑπαλλήλους γεωπόνους κακτημένους τὴν προσήκουσαν εἰδικὴν μόρφωσιν ὑποδεικνυμένους ὑπὸ τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Μπενάκειου Φυτοπαθολογικοῦ Ἰνστιτούτου καὶ ἐπὶ χρόνον προτεινόμενον ὑπὸ τῆς αὐτῆς Ἐπιτροπῆς τὴν ἐκτέλεσιν ὑπηρεσιῶν τοῦ Ἰνστιτούτου τούτου εἴτε ἐπιπροσθέτως τῆς κυρίας αὐτῶν ὑπηρεσίας, εἴτε δι' ἀποσπάσεως αὐτῶν παρὰ τῷ Μπενάκειῳ Φυτοπαθολογικῷ Ἰνστιτούτῳ.

2. Οἱ οὕτω διατιθέμενοι ὑπάλληλοι δὲν δύνανται ν' ἀνακληθῶσιν ἄνευ συμφώνου γνωμοδοτήσεως τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Μπενάκειου Φυτοπαθολογικοῦ Ἰνστιτούτου.

3. Ὁ χρόνος τῆς παρὰ τῷ Μπενάκειῳ Ἰνστιτούτῳ ὑπηρεσίας τῶν ἀποσπασθέντων εἰς αὐτὸ δημοσίων ὑπαλλήλων λογίζεται ὡς χρόνος δημοσίας ὑπηρεσίας αὐτῶν διὰ τε τὴν παραγωγὴν, σύνταξιν καὶ πᾶσαν ἐν γένει ἀπολαύσιν ἢ προνόμιον ἐκ τε τῶν κειμένων νόμων ἢ ἄλλων διατάξεων καὶ τῶν εἰς τὸ μέλλον τυγῶν δημιουργηθησομένων.

Ἄρθρον 8.

1. Ἀπαλλάσσονται παντὸς εἰσαγωγικοῦ τέλους καὶ παντὸς φόρου ἢ δικαιώματος ἐπιβαλλομένου εἰς τὰ ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς προσερχόμενα τὰ διὰ τὸ Μπενάκειον Φυτοπαθολογικὸν Ἰνστιτούτον προοριζόμενα βιβλία, ἔργα, συλλογαί, ἐργαλεῖα, φάρμακα καὶ ἄλλα χρήσιμα διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ σκοποῦ αὐτοῦ ὑλικά. Τὸ Μπενάκειον Φυτοπαθολογικὸν Ἰνστιτούτον δύνανται νὰ πωλῇ τὰ ἐναντίον τῶν ἀσθενειῶν καὶ βλαβῶν τῶν φυτῶν οὕτως ἀτελῶς εἰσαγόμενα ὑλικά καὶ ἐργαλεῖα ἐπὶ κέρδει ὀριζόμενα ὑπὸ τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς αὐτοῦ. Αἱ ἀνω ἀπαλλαγαὶ χορηγοῦνται κατόπιν αἰτήσεως τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Μπενάκειου Φυτοπαθολογικοῦ Ἰνστιτούτου πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν δυνάμει πρακτικοῦ τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς.

2. Τὸ Μπενάκειον Φυτοπαθολογικὸν Ἰνστιτούτον, ἀφ' ἧς ἰδρύθῃ, ἀπαλλάσσεται διὰ τὴν ὑφισταμένην ἢ εἰς τὸ μέλλον τυγῶν κτηθησομένην περιουσίαν αὐτοῦ παντὸς Δημοσίου, Δημοτικοῦ ἢ Κοινοτικοῦ ἢ ἐμμέτους φόρου, τέλους ἢ δικαιώματος κειμένων ἢ ἐν τῷ μέλλοντι θεσπισθησομένων.

3. Τὸ Μπενάκειον Φυτοπαθολογικὸν Ἰνστιτούτον κατὰ τὴν διεξαγωγὴν τῆς ὑπηρεσίας αὐτοῦ ἀπαλλάσσεται παντὸς τέλους ταχυδρομικοῦ, τηλεφωνικοῦ καὶ τηλεγραφικοῦ, ὡς καὶ τῶν τῶν χαρτοσήμου.

Ἄρθρον 9.

Κυροῦνται ἅπανται αἱ μέχρι σήμερον χορηγηθεῖσαι ἀπαλλα-

γαι τῆς καταβολῆς δασμοῦ ἢ τέλους διὰ τὰ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαχθέντα καὶ εἰς τὸ Μπενάκειον Φυτοπαθολογικὸν Ἰνστιτούτον περιερχόμενα παντὸς εἴδους ὕλινά διατιθέμενα κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἄρθρου.

Ἄρθρον 10.

Ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει ἐπιτρέπεται ἡ διάθεσις μέρους ἢ τοῦ ὅλου τῆς περιουσίας τοῦ Μπενάκειου Φυτοπαθολογικοῦ Ἰνστιτούτου διὰ σκοπὸν ἄλλον τοῦ ἐν τῇ συμβάσει.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Μαΐου 1929.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Ἐλευθέριος Βενιζέλος

Τὰ μέλη

Α. Καραπάνος, Π. Πετρίδης, Κ. Ζαβιτζιάνης, Γ. Μαρκῆς, Π. Βουρλούμης, Α. Χρηστομάνος, Ι. Κανναβός, Ἐμμ. Ἐμμανουηλίδης, Θ. Σοφύλης, Π. Ἀργυρόπουλος, Θ. Μανέτας.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον ἐκδοθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Ἰουνίου 1929.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργὸς

Ι. Κανναβός

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Ἰουνίου 1929.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Π. Πετρίδης

(2)

Περὶ κυρώσεως τοῦ Ν. Α. τῆς 4 Μαρτίου 1929 (περὶ συστάσεως παρὰ τῷ Ὑπουργεῖῳ Γεωργίας Γενικῆς Διευθύνσεως Γεωργίας).

Νόμος 4161

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδίδομεν τὸν ἐπόμενον νόμον, ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς.

Ἄρθρον μόνον.

Κυροῦται τὸ Νομοθετικὸν Διάταγμα τῆς 4 Μαρτίου 1929 (περὶ συστάσεως παρὰ τῷ Ὑπουργεῖῳ Γεωργίας Γενικῆς Διευθύνσεως Γεωργίας) ἐκδοθὲν συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 77 τοῦ Συντάγματος μετὰ σύμφωνον γνώμην τῆς εἰδικῆς Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς ἐξουσιοδοτήσεως Νομοθετικῶν Διαταγμάτων, ἔχον ὡς ἐξῆς:

Περὶ συστάσεως παρὰ τῷ Ὑπουργεῖῳ Γεωργίας Γενικῆς Διευθύνσεως Γεωργίας.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 77 τοῦ Συντάγματος, μετὰ σύμφωνον γνώμην τῆς Εἰδικῆς Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς

ἐξουσιοδοτήσεως Νομοθετικῶν Διαταγμάτων, προτάσει τοῦ ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσουμεν:

Ἄρθρον 1.

1. Ἐν τῷ Ὑπουργεῖῳ Γεωργίας συνίσταται: Γενικὴ Διεύθυνσις ὑπὸ τὸ ὄνομα «Γενικὴ Διεύθυνσις Γεωργίας» διευθυνομένη παρὰ τοῦ Γεν. Διευθυντοῦ διοριζομένου διὰ Π. Διατάγματος μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἐπὶ συμβάσει.

2. Γεν. Διευθυντὴς διορίζεται ὁ ἔχων δίπλωμα Ἀνωτάτης Γεωπονικῆς Σχολῆς καὶ πολυετὴ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν.

3. Ὁ Γεν. Διευθυντὴς τῆς Γεωργίας ἔπεται τοῦ Γεν. Γραμματέως.

Ἀρμοδιότης.

Ἄρθρον 2.

1. Εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῆς Γεν. Διευθύνσεως Γεωργίας ὑπάγονται τὰ κατὰ τοὺς κειμένους νόμους ἀφορῶντα τὴν γεωργίαν καὶ κτηνοτροφίαν καὶ τοὺς συναφεῖς πρὸς αὐτὰς κλάδους, τὴν γεωργικὴν ἐρευναν, τὴν γεωργικὴν ἐκπαίδευσιν, τὴν γεωργικὴν μηχανικὴν (ὡς λόγου χάριν μελέται καὶ ὑποδείξεις περὶ γεωργικῶν ἐγκαταστάσεων καὶ βελτιώσεων εἰς δημόσια καὶ ἰδιωτικά καὶ μοναστηριακὰ κτήματα, ἐκτέλεσις αὐτῶν ἐφόσον ἐπιβάλλεται ὑπὸ τῶν κειμένων νόμων κλπ.), τὴν ρύθμισιν τῶν ἀγροτικῶν ὕδατικῶν σχέσεων, τὴν γεωργικὴν ὀργάνωσιν (συνεταιρισμοὺς καὶ ἐπιμελητηρία), τὴν ἀγροτικὴν πίστιν, τὸν ἐμποικισμόν, τὴν ὀργάνωσιν τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῶν ἀποξηραινομένων ἐκτάσεων τοῦ Κράτους καὶ τῶν νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου, τὴν ἐξημέρωσιν ἀγρίων θάλασσων, τὴν μελέτην πρὸς εἰσαγωγὴν κτηματολογίου, καὶ ἐν γένει πᾶν ἀντικείμενον ἀφορῶν τὴν γεωργικὴν ὑπὸ εὐρεῖαν ἔννοιαν ἐκμετάλλευσιν τοῦ ἐθνικοῦ πλοῦτος.

2. Ἐπὶ παντὸς ζητήματος ἀφορῶντος τὴν γεωργίαν καὶ κτηνοτροφίαν τῆς χώρας, ἰδίᾳ δὲ διὰ τὴν σύνταξιν καὶ κατάρτισιν φορολογικῶν, ἀγορανομικῶν καὶ συγκοινωνιακῶν διατάξεων, ὡς καὶ διεθνῶν συμβάσεων, ἡ σύμπραξις τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας καθίσταται ἐφεξὲς ὑποχρεωτική, καθ' ἃ εἰδικώτερον θέλει καθορισθῇ διὰ Π. Διαταγμάτων ἐνδεδιομένων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας καὶ τῶν ἀρμοδίων Ὑπουργῶν.

Δικαιοδοσία Γενικοῦ Διευθυντοῦ.

Ἄρθρον 3.

1. Ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς ἔχει τὴν διοίκησιν τῶν ὑπηρεσιῶν τῆς Γεν. Διευθύνσεως, εἰσηγείται τῷ Γεν. Γραμματεῖ καὶ Ὑπουργῷ περὶ παντὸς ἀντικειμένου τεχνικῆς φύσεως ἢ φύσεως προσωπικοῦ ἀφορῶντος τὰς ἡνωμένας Ὑπηρεσίας, ἐνεργεῖ δὲ προσωρινὰς τοποθετήσεις καὶ μετακινήσεις τοῦ προσωπικοῦ τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως δυνάμενας καὶ μεταγενεστέρως νὰ τεθῶσιν ὑπ' ὄψει τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

2. Μετέχει καὶ προεδρεύει τῶν παρὰ τῇ Γενικῇ Διευθύνσει Γνωμοδοτικῶν Συμβουλίων. Ὁμοίως δύναται νὰ μετέχη μετὰ ψήφου καὶ τῶν Διοικητικῶν Συμβουλίων τῶν εἰδικῶν ταμείων τῶν εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως ὑπαγομένων, ὅποτε καὶ προεδρεύει.

3. Ὁ Γεν. Διευθυντὴς μετέχει τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας μόνος μὲν προκειμένου περὶ συζητήσεως θεμάτων ἀφορῶντων τὰς μὴ ὑπὸ τὴν Γεν. Διεύθυνσιν ὑπαγομένας Διευθύνσεις, μετὰ τῶν λοιπῶν δὲ ὑπ' αὐτὸν διευθυντῶν προκειμένου περὶ θεμάτων ἀφορῶντων τὰς ὑπὸ τὴν Γενικὴν Διεύθυνσιν Διευθύνσεις καὶ Ὑπηρεσίας.

4. Τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως ἀπουσιάζοντος προεδρεύει τοῦ Συμβουλίου ὁ Γεν. Διευθυντὴς.

Ἄρθρον 4.

Μέρος τῆς δικαιοδοσίας τοῦ Ὑπουργοῦ δύναται νὰ μεταβιβασθῇ διὰ Διατάγματος εἰς τὸν Γενικὸν Διευθυντὴν, μετὰ γνώ-

μην δ' αὐτοῦ καὶ εἰς τοὺς παρὰ τῇ Γενικῇ Διευθύνσει Διευθυν-
τάς καὶ Τμηματάρχας.

Ἀναπλήρωσις.

Ἄρθρον 5.

Τὸν Γενικὸν Διευθυντὴν Γεωργίας, ἀπόντα ἢ κωλύμενον, ἀ-
ναπληροῖ ὁ Διευθυντὴς Γεωργίας καὶ τούτου ἀπόντος ἢ κωλύο-
μένου ὁ ἀρχαιότερος τῶν λοιπῶν Διευθυντῶν τῆς Γενικῆς Δι-
ευθύνσεως.

Πειθαρχικὴ ἐξουσία.

Ἄρθρον 6.

Ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς ἔχει ἐπὶ πάντων τῶν ὑπαλλήλων τῆς
δικαιοσύνης του, πλην τῶν Διευθυντῶν, πειθαρχικὴν ἐξουσίαν
εἰς τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 16 τοῦ νόμου 853 ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς
τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, ἐφόσον οὗτος δὲν ἤθελεν ἐπιληθῆ.

Ἀνώτατον Γεωργικὸν Συμβούλιον.

Ἄρθρον 7.

1. Συνιστᾶται Ἀνώτατον Γεωργικὸν Συμβούλιον, σκοπὸς τοῦ
οποίου εἶνε ἡ μελέτη τῶν γεωργοοικονομικῶν ζητημάτων, ἡ ὑ-
πόδειξις εἰς τὴν Κυβέρνησιν τῶν ὑπὲρ τῶν παραγωγῶν λη-
πτέων μέτρων καὶ ὁ συντονισμὸς ἐπὶ σκοπῷ προστασίας τῆς ἐν
γένει γεωργικῆς παραγωγῆς πάντων τῶν μέτρων τῶν ἀμέσως
ἢ ἐμμέσως ἀφορώντων ταύτην.

2. Τὸ Ἀνώτατον Γεωργικὸν Συμβούλιον ἀποτελεῖται ἀπὸ 1)
τὸν Ὑπουργὸν τῆς Γεωργίας, ὡς Πρόεδρον, 2) τὸν Διοικητὴν
τῆς Γεωργικῆς Τροπέζης ἢ τὸν κατὰ τὸν ἐσωτερικὸν ταύτης
κανονισμὸν ἀναπληρωτὴν του, 3) τοὺς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ
Ἀθηνῶν καθηγητὰς τῆς Πολιτικῆς καὶ Δημοσίας Οἰκονομίας,
4) τὸν Διευθυντὴν τῶν Δημοσιῶν Ἔργων, 5) τὸν Γενικὸν Δι-
ευθυντὴν τῶν Σιδηροδρόμων τοῦ Κράτους, 6) ἓνα τῶν καθη-
γητῶν τῆς Ἀνωτάτης Γεωπονικῆς Σχολῆς ἐκλεγόμενον διὰ
μίαν τριετίαν ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῶν καθηγητῶν, 7) τὸν Δι-
ευθυντὴν τῶν Δασῶν, 8—9) δύο ἀντιπροσώπους τῶν Γεωργι-
κῶν Ἐπιμελητηρίων κατοικοῦντας ἐν Ἀθήναις καὶ ἐκλεγόμε-
νους κατὰ τρόπον ὃν θὰ ὀρίσῃ Π. Διάταγμα, 10) τὸν Διευ-
θυντὴν τῆς Ἑλληνικῆς Γεωργικῆς Ἑταιρείας καὶ 11—17)
τὸν Διευθυντὴν τοῦ Αὐτονόμου Σταφυλικοῦ Ὁργανισμοῦ ἢ τὸν
ἀναπληρωτὴν του, τὸν Πρόεδρον τοῦ Ἑθνικοῦ Συνδέσμου τῶν
ἀμπελοκατημένων καὶ πέντε ἰδιώτας ἐκ τῶν ἀσχολουμένων εἰς
γεωργικὰ καὶ γεωργοοικονομικὰ ζητήματα διοριζομένους διὰ
Π. Διατάγματος. Τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου μετέχει ὡς Γε-
νικὸς εισηγητὴς ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς τῆς Γεωργίας.

3. Οἱ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου ὑπαρρετοῦντες
Διευθυνταὶ τῆς Φυτοπαθολογικῆς ὑπηρεσίας καὶ τοῦ Ἐποικι-
σμοῦ, καταργουμένων τῶν θέσεων τούτων, παραμένουν ἐν ὑπηρε-
σίᾳ, ὡς τεχνικοὶ Σύμβουλοι παρὰ τῷ Ὑπουργῷ, ἐπὶ βαθμῷ
μὲν Γενικοῦ Διευθυντοῦ, μισθῷ δὲ Διευθυντοῦ α'.

4. Τὸ Ἀνώτατον Γεωργικὸν Συμβούλιον ἐκλέγει κατ' ἔτος
ἐκ τῶν μελῶν αὐτοῦ, τῶν μὴ ἀνηκόντων εἰς τὴν ὑπαλληλικὴν
ἱεραρχίαν, ἓνα ἀντιπρόεδρον καὶ ἓνα γραμματέα.

5. Ἡ θητεία τῶν ἰδιωτῶν εἶνε τριετής ἀνανεομένη δι' ἐκ-
λογῆς ὑπὸ τοῦ ἰδίου Συμβουλίου. Οἱ ἀποχωροῦντες εἶνε ἐπανεκ-
λέξιμοι.

Ἄρθρον 8.

1. Διὰ Π. Διατάγματος ὀρισθῇσονται λεπτομερῶς τὰ τῆς
λειτουργίας τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου.

2. Διὰ Διατάγματος προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς
Γεωργίας, μετὰ συμφωνον γνώμην τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκατα-
στάσεως προσφύγων, δύναται νὰ παύῃ ἢ ἀπόσπασις τῶν εἰς αὐ-
τὴν ἀπεστασμένων δημοσίων ὑπηρεσιῶν.

3. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον δύναται νὰ μεταβιβάζωνται εἰς
τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας τὰ ὑπὸ τῆς Ε.Α.Π. ἰδρυθέντα γεωρ-
γικὰ ἱδρύματα καὶ ὑπηρεσίαι, ὃν βαθμὴδὸν θέλει γίνεαι ἡ προ-
αρμογή καὶ ἀφομοίωσις πρὸς τὰ ὑπὸ τοῦ παρόντος ὀριζόμενα.

Μεταβατικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 9.

Μέχρι τῆς διὰ νόμου ρυθμίσεως τοῦ ἀριθμοῦ καὶ τῆς ἀρμο-
διότητος τῶν ὑπὸ τὴν Γενικὴν Διεύθυνσιν ὑπαγομένων Διευθύν-
σεων καὶ Τμημάτων παραμένουν καὶ λειτουργοῦν ὡς ἔχουν ἡ
Διεύθυνσις Γεωργίας μετὰ τῶν παρ' αὐτῇ τμημάτων καὶ ἅ-
παντα τὰ τμήματα τῶν καταργουμένων Διευθύνσεων Φυτοπα-
θολογίας καὶ Ἐποικισμοῦ, ὑπαγόμενα εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῆς
Γεν. Διευθύνσεως εἰς τὴν μεταβιβάζεσθαι διὰ τοῦ παρόντος νόμου
καὶ ἅπαντα ἢ κατὰ τὴν κειμένην νομοθεσίαν ἀνήκουσα εἰς τὰς
Διευθύνσεις Φυτοπαθολογίας καὶ Ἐποικισμοῦ ἀρμοδιότητος.

Ὁμοίως παραμένουσιν καὶ αἱ Γενικαὶ Ἐπιθεωρήσεις καὶ
Συμβούλια αἱ ὑφιστάμεναι παρὰ ταῖς καταργουμέναις Διευθύν-
σεσιν.

Ἐπιτρέπεται, ὅπως ἐντὸς τοῦ ὑπὸ τῆς κειμένης νομοθεσίας
προβλεπομένου ἀριθμοῦ ὀργανικῶν θέσεων καὶ ἄνευ προσθήκης
οἰασδήποτε δαπάνης ρυθμισθῶσι διὰ Π. Διατάγματος προσω-
ρινῶς καὶ μέχρι δημοσιεύσεως τοῦ ὀργανικοῦ νόμου περὶ Κεν-
τρικῆς καὶ Περιφερειακῆς ὑπηρεσίας ἡ ἀρμοδιότης τῶν πα-
ραμεινουσῶν ὑπηρεσιῶν καὶ ἡ εἰς ταύτας κατανομή τοῦ προσω-
πικοῦ αὐτῶν.

Τὸ παρὸν Ν. Διάταγμα ὑποβληθὲν πρὸς κῆρσιν εἰς
τὴν Βουλὴν ἰσχύει ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Μαρτίου 1929.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Ἐλευθ. Βενιζέλος

Τὰ Μέλη

Α. Καραπάνος, Π. Πετρίδης, Κ. Ζαβιτζιάνης, Κ. Γόντικας,
Γ. Μαρῆς, Π. Βουρλούμης, Α. Χρηστομάνης, Ι. Καννα-
βός, Ἐμ. Ἐμμανουηλίδης, Θ. Σοφοῦλης, Π. Ἀργυρόπου-
λος, Α. Δοξιάδης, Θ. Μανέτας.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡ-
μῶν σήμερον ἐκδοθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς
Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Ἰουνίου 1929.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργός

Ι. Κανναβός

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Ἰουνίου 1929.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

Π. Πετρίδης

(3)

Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 23 Μαρτίου 1929 Ν. Δ. «περὶ διευθετήσεως διαφορᾶς τῶν δέκα ἐξ χωρίων Φιλιατῶν τῆς Ἡπείρου».

Νόμος 4162

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδίδομεν τὸν ἐπόμενον νόμον, ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς.

Ἄρθρον μόνον.

Κυροῦται τὸ ἀπὸ 23 Μαρτίου 1929 Ν. Δ. «περὶ διευθετήσεως διαφορᾶς τῶν δέκα ἐξ χωρίων Φιλιατῶν τῆς Ἡπείρου», ἔχον οὕτω:

Περὶ διευθετήσεως διαφορᾶς τῶν δέκα ἐξ χωρίων Φιλιατῶν τῆς Ἡπείρου».

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 77 τοῦ Συντάγματος, μετὰ σύμφωνον γνώμην τῆς εἰδικῆς Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς Νομοθετικῶν Διαταγμάτων, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαιμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

Ἡ ἐξέτασις καὶ ἡ λύσις τῆς μεταξὺ τῶν ἀπογόνων τῶν οἰκογενειῶν Ντεμάτων καὶ Σεϊκάτων ἀφ' ἐνὸς καὶ τῶν κατοίκων τῶν γνωστῶν τῶν 16 χωρίων τῶν Φιλιατῶν μετὰ τῶν παραρτημάτων αὐτῶν ἀφ' ἐτέρου διαφορᾶς ὑπάγεται εἰς τὰ τακτικά δικαστήρια τὰ ὁποῖα θέλουσι κρίνει καὶ ἐξετάσῃ ταύτην κατὰ τὴν κατωτέρω διαγραφομένην διαδικασίαν.

Ἄρθρον 2.

1. Τὰ Δικαστήρια νομίμως ἐπιλαμβανόμενα τῆς ὑποθέσεως θέλουσι κρίνει, ἐὰν τὰ ὑπὸ τῶν οἰκογενειῶν Ντεμάτων καὶ Σεϊκάτων ἀξιούμενα δικαιώματα εἴνε δικαιώματα κυριότητος ἢ δικαιώματα φυλάξεως (Ἀγαλῆκι). Ἐν τῇ πρώτῃ περιπτώσει θέλουσι περιορισθῇ εἰς ἀπλὴν ἀναγνώρισιν τοῦ δικαιώματος ἐν γένει, χωρὶς νὰ ἐπιδικάσωσι κυριότητα ἐνὶ ἐκάστῳ τῶν ἀξιούντων τοιαύτην, ἐν τῇ δευτέρᾳ δὲ περιπτώσει θέλουσι κηρύξαι ἀπεσθέςμενον τὸ δικαίωμα, ὡς ἀντικείμενον εἰς θεμελιώδεις ἀρχὰς τοῦ πολιτεύματος ἡμῶν.

2. Πρὸς μὀρφωσιν τῆς ἐπὶ τούτου κρίσεως αὐτῶν τὰ Δικαστήρια θέλουσι λάβει ὑπ' ὄψιν πρὸ παντὸς τὰ ἔγγραφα, ὧν τὴν προσαγωγὴν ἐζήτησε τὸ φερμάνιον τοῦ 1863, μετὰ τὴν βεβαίωσιν τοῦ κύρους καὶ τῆς γνησιότητος αὐτῶν, καὶ ἐν γένει πᾶν ἐπιτρεπόμενον ὑπὸ τοῦ νόμου ἀποδεικτικὸν μέσον δυνάμενον νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν ἐξακριβώσιν τῆς φύσεως τῶν δικαιωμάτων τούτων, ὡς ἐνεφανίζοντο ταῦτα πρὸ τοῦ 1863.

3. Αἱ ἔκτοτε ἐτήσιαι καταβολαί, αἱ τυχὸν γινόμεναι ἐξαγοραὶ τῶν δικαιωμάτων τούτων ὑπὸ τινων τῶν χωρικῶν, καὶ ἄλλα παρεμφερῆ πρὸς ταῦτα γεγονότα ἢ ἔγγραφα μεταγενέστερα τοῦ 1863 δὲν δύνανται νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς στοιχεῖα πρὸς μὀρφωσιν τῆς κρίσεως ταύτης.

Ἄρθρον 3.

1. Ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος οἱ ἄρρενες ἐνήλικοι ἀπόγονοι τῶν οἰκογενειῶν Ντεμάτων καὶ Σεϊκάτων, ἐκπροσωποῦντες ἐν τούτῳ καὶ τοὺς θήλειους ἢ ἀνηλικίους, θέλουσι συνέλθῃ ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου Φιλιατῶν ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ του, καθ' ἡμέραν καὶ ὥραν ὑπ' αὐτοῦ ὁρισθησομένην ἐπὶ τῇ αἰτήσεϊ αἰσθημένης τῶν Ντεμάτων καὶ

Σεϊκάτων, καὶ κατὰ πλειοψηφίαν τῶν συνελθόντων θέλουσιν ὀρίσῃ τρεῖς ἐξ αὐτῶν, οἵτινες θέλουσιν ἐκπροσωπήσῃ αὐτοὺς ἐνώπιον τῶν Δικαστηρίων καὶ λοιπῶν ἀρχῶν κατὰ τὴν ἐκδίκασιν τῆς προκειμένης διαφορᾶς. Οἱ ἐξ οἰουδήποτε λόγου μὴ δυνηθέντες νὰ παραστῶσι κατὰ τὴν συνέλευσιν ταύτην θεωροῦνται ἐκπροσωπηθέντες ὑπὸ τῶν παραστάντων καὶ οἱ ἐκλεγέντες εἴνε καὶ τούτων ἀντιπρόσωποι.

2. Τὰ πρακτικά τῆς συνέλευσεως, ἀναφέροντα ὀνομαστὶ τοὺς παραστάντας καὶ τὸ ἀποτέλεσμα αὐτῆς, νομίμως συντεταγμένα καὶ κεκυρωμένα ἀποστέλλει ὁ Εἰρηνοδίκης ἢ ὁ νομίμως ἀναπληρώσας αὐτὸν εἰς τὸν Γεν. Διοικητὴν Ἡπείρου, ἢ τοιοῦτου μὴ ὑπάρχοντος εἰς τὸν Νομάρχην Ἰωαννίνων. Οὗτος δὲ ἐλέγχει τὸ κύρος αὐτῶν ἐντὸς 10 ἡμερῶν καὶ ἐπικυρῶν μὲν χορηγεῖ εἰς τοὺς ἐκλεγέντας τὰ πληρεξούσια αὐτῶν, ἀκυρῶν δὲ ὀρίζει νέαν ἡμέραν συνέλευσεως ἐντὸς 10 ἡμερῶν προθεσμίας. Ἡ χορήγησις τῶν πληρεξουσίων γίνεται διὰ δικαστικῶν κλητῆρος, τὰ δὲ ἐπιδοτήρια κατατίθενται παρὰ τῷ γραμματεῖ τῶν Πρωτοδικῶν Ἰωαννίνων. Ἡ ὅλη διαδικασία αὕτη εἴνε ἀπὸ τῆς ἀπληρωμένης παντὸς τέλους. Τὰ πληρεξούσια ἔγγραφα δίδονται ἐφ' ἀπλοῦ χάρτου.

3. Ἡ παραμείλησις τῆς πρὸς ἐκλογὴν προθεσμίας ἢ καθ' οἰονδήποτε τρόπον ὑπαιτιότητι τῶν Ντεμάτων καὶ Σεϊκάτων ματαίωσις τοῦ ὁρισμοῦ ἀντιπροσώπων των, ἐπάγεται ἀπόσβεσιν τῆς ἀξιώσεως αὐτῶν, ἣν ἀπαγγέλλει τὸ Δικαστήριον αἰτήσεϊ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν χωρικῶν.

Ἄρθρον 4.

1. Ἐντὸς τῆς αὐτῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον προθεσμίας καὶ κατὰ τὴν αὐτὴν διαδικασίαν συνέρχονται ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου Φιλιατῶν ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ του οἱ Πρόεδροι τῶν Κοινοτήτων τῶν 16 χωρίων τῶν Φιλιατῶν καὶ τῶν παραρτημάτων αὐτῶν, καὶ καθ' ὅμοιον τρόπον ὀρίζουσι τρεῖς ἐξ αὐτῶν, οἵτινες θέλουσιν ἐκπροσωπήσῃ ἐνώπιον τῶν Δικαστηρίων καὶ λοιπῶν ἀρχῶν κατὰ τὴν ἐκδίκασιν τῆς προκειμένης διαφορᾶς τοὺς κατοίκους αὐτῶν τοὺς ἀμφισβητούντας τὰς ἀξιώσεις τῶν Ντεμάτων καὶ Σεϊκάτων. Κατὰ τὴν αὐτὴν ὡς ἄνω τρόπον γίνεται ἡ ἐπικύρωσις τῆς ἐκλογῆς αὐτῶν καὶ ἡ χορήγησις πρὸς αὐτοὺς τῶν πληρεξουσίων ἔγγραφων.

2. Ἡ παραμείλησις τῆς προθεσμίας ἢ ἡ καθ' οἰονδήποτε τρόπον ὑπαιτιότητι τῶν Προέδρων Κοινοτήτων ματαίωσις τοῦ ὁρισμοῦ ἀντιπροσώπων θεωρεῖται ὡς ἀναγνώρισις τῶν δικαιωμάτων τῶν ἀντιδικῶν των, καὶ τὸ Δικαστήριον ἀπαγγέλλει αὐτὴν αἰτήσεϊ τῶν ἀντιπροσώπων αὐτῶν.

Ἄρθρον 5.

Ἐνστάσεις κατὰ τοῦ κύρους τῆς οὕτως γενομένης ἐκλογῆς ἀντιπροσώπων ἐπικυρωθείσης ὑπὸ τῆς Διοικητικῆς Ἀρχῆς δὲν ἐπιτρέπονται ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων. Ἡ βεβαίωσις τῆς διοικήσεως, ὅτι νομίμως ἐγένετο ἡ ἐκλογὴ καὶ ἐπεκυρώθη ὑπ' αὐτῆς, εἴνε ὑποχρεωτικὴ διὰ τὰ δικαστήρια.

Ἄρθρον 6.

Οἱ οὕτως ἐκλεγέντες ἀντιπρόσωποι ἔχουσιν ἐν τῇ προκειμένην διαφορᾷ ὅλα τὰ ὑπὸ τῆς Π. Διοικονομίας καὶ λοιπῶν νόμων χρηρηγούμενα εἰς τοὺς διαδικίους δικαιώματα καὶ ὑποχρεώσεις. Εἴνε οἱ πραγματικοὶ διάδικοι καὶ αἱ πράξεις αὐτῶν ὑποχρεοῦσιν ὅλους τοὺς καθ' ἕκαστα διαδίκους, ἰσχύουσι δὲ καθ' ὅλον τῶν καθ' ἕκαστα διαδίκων, ὥσαι ὑπ' αὐτῶν τούτων ἢ ἐναντὶ αὐτῶν τούτων ἐπράχθησαν. Ἐὰν τίς τῶν ἀντιπροσώπων ἀποβιώσῃ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς δίκης ἢ ὁπωσδήποτε ἀδυνατήσῃ νὰ ἐκπληρώσῃ τὰ καθήκοντά του, ἀναπληροῦται ὑπὸ τῶν λοιπῶν. Ἐὰν δὲ ὅλοι ἐκλείψωσι γίνεται νέα ἐκλογὴ. Ὁμοίως δὲ ἔχουσι πλήρη ἰσχὴν ἐναντὶ ὅλων τῶν καθ' ἕκαστα διαδίκων καὶ ὑποχρεοῦσιν αὐτοὺς αἱ ἐπὶ τῆς διαφορᾶς ταύτης ἐκδοθησόμεναι δικαστικαὶ ἀποφάσεις.

"Αρθρον 7.

1. Ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῶν πληρεξουσίων εἰς τοὺς ἐκλεγέντας ἀντιπροσώπους ὀφείλουσιν οἱ τῶν Ντεμάτων καὶ Σεικάντων νὰ φέρωσι τὴν διαφοράν ἐνώπιον τοῦ Πρωτοδικείου Ἰωαννίνων δι' ἀναφορὰς τῶν νομίμως συντεταγμένης καὶ ἐχούσης πάντα τὰ νόμιμα τυπικά τε καὶ οὐσιαστικά προσόντα ἀγωγῆς, ἰδίᾳ δὲ πλήρη περιγραφὴν τῶν δικαίων αὐτῶν, οἷα ἦσαν ταῦτα πρὸ τοῦ 1863.

2. Οἱ ἐναγόντες ἀπαλλάσσονται τῆς καταβολῆς τέλους δικαστικοῦ ἐνσήμου, ὅπερ καταβληθήσεται ὑπ' αὐτῶν κατὰ τὴν ἐκδοσιν ἀπογράφου τῆς ὀριστικῆς ἀποφάσεως, ἐὰν ἤθελον δικαιοῦν ὑπὸ ταύτης.

3. Ἡ παραμέλησις τῆς προθεσμίας τοῦ ἔδαφ. 1 ἐπάγεται ἀπόρριψιν τῆς ἀξιώσεως τῶν ἐναγόντων, ἀπαγγελλομένην ὑπὸ τοῦ Δικαστηρίου αἰτήσῃ τῶν ἀντιδίκων τῶν.

"Αρθρον 8.

1. Λαμβάνων τὴν ἀναφορὰν ὁ Πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν ὀρίζει διὰ πράξεως αὐτοῦ εἰσηγητὴν δικαστήν. Ἀντίγραφον δὲ αὐτῆς μετ' ἀντιγράφου τῆς ἀναφορᾶς κοινοποιοῦσιν οἱ ἐναγόντες εἰς τοὺς ἀντιπροσώπους τῶν χωρικῶν, ἐντὸς δὲ μηνῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως, δυναμένων νὰ παραταθῶσιν ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν ἐπὶ ἐτέρους δύο μῆνας, ὀφείλουσιν αὐτοὶ νὰ παραγγάγωσιν ἐνώπιον τοῦ Εἰσηγητοῦ Δικαστοῦ πάντα τὰ ἀποδεικτικά τῶν δικαίων αὐτῶν μέσα, ἰδίᾳ δὲ τὰ ὑπὸ τοῦ φερμανίου τοῦ 1863 ζητούμενα ἔγγραφα, νὰ βεβαιώσωσιν τὸ κύρος καὶ τὴν γνησιότητα αὐτῶν καὶ ν' ἀνταποδείξωσι τοὺς ἰσχυρισμοὺς τῶν ἀντιδίκων τῶν.

2. Ἐντὸς 30 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως πρὸς αὐτοὺς τῆς πράξεως τοῦ Προέδρου καὶ τῆς ἀναφορᾶς ὀφείλουσιν οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν χωρικῶν νὰ καταθέσωσιν ἐνώπιον τοῦ Εἰσηγητοῦ ὑπόμνημα περιέχον τὴν ἀντίκρουσιν τῆς ἀναφορᾶς καὶ τοὺς ἰδίους αὐτῶν ἰσχυρισμοὺς, ἐντὸς δὲ τῆς ὑπολοίπου πρὸς ἀπόδειξιν προθεσμίας νὰ παραγγάγωσι τὰς ἀποδείξεις τῶν ἰδίων ἰσχυρισμῶν καὶ τὴν ἀνταπόδειξιν τῶν ἰσχυρισμῶν τῶν ἀντιδίκων τῶν. Κατὰ τὴν τετραμήνην προθεσμίαν τοῦ 1ου ἔδαφ. οὐ δύναται οἱ διάδικοι δι' ὑπομνημάτων κατατιθεμένων ἐνώπιον τοῦ Εἰσηγητοῦ νὰ προβάλωσι νέους πραγματικούς ἰσχυρισμοὺς, οὐκ ὅμως καὶ κατὰ τὴν δοθησομένην τυχὸν δέμνην παράτασιν. Κατ' αὐτὴν μόνον ἡ ἀπόδειξις ἢ ἀνταπόδειξις ὑποβληθέντων ἤδη ἰσχυρισμῶν διεξάγεται.

3. Ὁ Εἰσηγητὴς δικαστὴς ὀφείλει νὰ δεχθῇ πάντα τὰ ὑπὸ τῶν διαδίκων προσαχθέντα ἔγγραφα καὶ νὰ ἐξετάσῃ πάντας τοὺς ὑπ' αὐτῶν προταθησομένους μάρτυρας. Τὸ παραδεκτὸν τούτων, αἱ ἐξαίρεσεις αὐτῶν, τὸ κύρος καὶ ἡ γνησιότης τῶν προσαχθησομένων ἐγγράφων κριθῆσονται ὑπὸ τοῦ Δικαστηρίου.

4. Μάρτυρες ἀνήκοντες εἰς τι τῶν διαδίκων μερῶν καὶ ἀναμένοντες ἄμεσον ὄφελος ἐκ τῆς ἐκδόσεως τῆς δίκης δύναται νὰ ἐξετασθῶσι μόνον ἐπὶ τοῦ κύρους καὶ τῆς γνησιότητος τῶν προσαχθησομένων ἐγγράφων, ἢ ἐπὶ ἱστορικῶν γεγονότων σχέσιν ἐχόντων πρὸς τὴν ἐπίδικον διαφοράν πρὸ τοῦ 1863 λαβόντων χώραν.

"Αρθρον 9.

Ὁ Εἰσηγητὴς δικαστὴς συντάσσει ἐκθεσιν περὶ πάντων τῶν ἐνώπιον αὐτοῦ γενομένων, ἀναφέρων ἐν αὐτῇ κατὰ τὴν χρονολογικὴν σειρὰν τῆς παραγωγῆς των πάντα τὰ ὑπὸ τῶν διαδίκων προσαχθέντα ἔγγραφα καὶ ὑπομνήματα, χρονολογῶν καὶ υπογράφων αὐτὴν ἀμέσως μεθ' ἐκάστην παραγωγὴν, ὡς καὶ τὰς καταθέσεις τῶν ἐξετασθέντων μαρτύρων. Παρελθούσης δὲ τῆς προθεσμίας, τὴν ἐκθεσὶν τοῦ ταύτης μεθ' ὅλων τῶν ἐγγράφων καταθέτει παρὰ τῷ γραμματεῖ τοῦ Πρωτοδικείου, συντασσομένης πράξεως περὶ τούτων.

"Αρθρον 10.

1. Τὴν πρώτην δικάσιμον πολιτικῶν δικῶν τοῦ Πρωτοδικείου Ἰωαννίνων μετὰ τὴν πρῶτην τῆς καταθέσεως εἰσάγεται ἡ διαφορά ἐνώπιον τοῦ Πρωτοδικείου τούτου, συζητεῖται καὶ ἐκδικάζεται κατὰ τὴν συνοπτικὴν διαδικασίαν.

2. Πραγματικοὶ ἰσχυρισμοὶ τῶν διαδίκων, μὴ προβληθέντες διὰ τῆς ἀναφορᾶς τῶν ἐναγόντων ἢ διὰ τοῦ ὑπομνήματος τῶν ἐναγόμενων ἢ ἐν γένει δι' ὑπομνήματος τῶν διαδίκων κατὰ τὸ ἀρθρον 9, εἶνε ἀπαράδεκτοι ὡς καὶ οἱ προβαλλόμενοι τὸ πρῶτον ἐπ' ἀκροατηρίου.

3. Τὸ Δικαστήριον, ἐξετάζον τὸ κύρος καὶ τὴν γνησιότητα τῶν προσαχθέντων ἐγγράφων καὶ τὰς ἐνστάσεις ἐξαίρεσεως τῶν μαρτύρων, ἀποφαίνεται ἐπ' αὐτῶν καὶ συνάμα διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως κρίνει ὀριστικῶς τὴν ὑπόθεσιν. Τὸ Δικαστήριον δὲν δύναται νὰ διατάξῃ νέας ἀποδείξεις ἐπὶ ὑποβληθέντων νέων πραγματικῶν ἰσχυρισμῶν. Κατὰ τῆς ἐκδοθησομένης ἀποφάσεως δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ἄσκησις οὐδενὸς ἐκ τῶν ἐν ἰσχύϊ κατὰ νόμον ἐνδίκων μέσων, τακτικῶν ἢ ἐκτάκτων.

"Αρθρον 11.

Ὅλη ἡ διαδικασία τοῦ παρόντος νόμου γίνεται ἐφ' ὁπλοῦ χάρτου, ὁ νικήσας δὲ διάδικος καταβάλλει τὰ τέλη τῶν δικαστικῶν πράξεων καὶ ἀποφάσεων κατὰ τὴν ἐκδοσιν τοῦ ἀπογράφου τῆς ὀριστικῆς τελεσιδικίου ἀποφάσεως παρὰ τῷ γραμματεῖ τοῦ ἐκδόντος ταύτην δικαστηρίου.

"Αρθρον 12.

Καταργοῦνται τὰ ἀρθρα 3 καὶ 4 τοῦ νόμου 2520 τοῦ 1920 περὶ διευθετήσεως διαφορᾶς τῶν 16 χωρίων Φιλιατῶν Ἡπείρου.

Τὸ παρὸν Νόμοθ. Διάταγμα, ὑποβληθὲν πρὸς κύρωσιν εἰς τὴν Βουλὴν ἅμα συνερχομένην ἰσχύει ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 23 Μαρτίου 1929.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δ.

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Ἐλευθ. Βενιζέλος

Τὰ Μέλη

Π. Πετρίδης, Κ. Ζαζιζιάνος, Κ. Γόντικας, Γ. Μαρῆς, Π. Βουρλούμης, Α. Χρηστομάνος, Ι. Κανναδός, Ε. Ἐμμανουηλίδης, Θ. Σοφούλης, Π. Ἀργυρόπουλος, Α. Λοξιάδης.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον ἐκδοθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Ἰουνίου 1929.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργός

Ι. Κανναδός

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Ἰουνίου 1929.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

Π. Πετρίδης

(4)

Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 30 Ἀπριλίου 1929 Ν. Δ. «περὶ τροποποιήσεως τῶν ἀπὸ 31 Αὐγούστου 1923 καὶ 1 Δεκεμβρίου 1923 ἀποφάσεων τῆς Ἐπαναστάσεως 1922 περὶ ἀπαλλοτριώσεως τῶν κτημάτων Ραφίνα περιφερείας Ἀττικῆς καὶ Βατιώνας περιφερείας Εὐβοίας».

Νόμος 4163

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδίδομεν τὸν ἐπόμενον νόμον, ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς.

Ἄρθρον μόνον.

Κυροῦται τὸ ἀπὸ 30 Ἀπριλίου 1929 Ν. Δ. «περὶ τροποποιήσεως τῶν ἀπὸ 31 Αὐγούστου 1923 καὶ 1 Δεκεμβρίου 1923 ἀποφάσεων τῆς Ἐπαναστάσεως 1922 περὶ ἀπαλλοτριώσεως τῶν κτημάτων Ραφίνα περιφερείας Ἀττικῆς καὶ Βατιώνας περιφερείας Εὐβοίας, τροποποιούμενον οὕτω:

Περὶ τροποποιήσεως τῶν ἀπὸ 31 Αὐγούστου 1923 καὶ 1 Δεκεμβρίου 1923 ἀποφάσεων τῆς Ἐπαναστάσεως 1922 περὶ ἀπαλλοτριώσεως τῶν κτημάτων Ραφίνα, περιφερείας Ἀττικῆς, καὶ Βατιώνας, περιφερείας Εὐβοίας.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 77 τοῦ Συντάγματος, μετὰ σύμφωνον γνώμην τῆς Εἰδικῆς Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς Νομοθετικῶν Διαταγμάτων, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον μόνον.

1. Ἐπὶ τῶν κτημάτων Ραφίνα τῆς περιφερείας Ἀττικῆς καὶ Βατιώνας τῆς περιφερείας Εὐβοίας, τὰ ὅποια ἀπαλλοτριώθησαν δι' ἀποφάσεων τῆς Ἐπαναστάσεως 1922 πρὸς ἀποκατάστασιν ἀκτημόνων καλλιεργητῶν καὶ ἀνασυστάσιν ἐπ' αὐτῶν τῶν ἄλλοτε ἐν Μικρασίᾳ Κοινοτήτων Τρίγγλας καὶ Ἀρτάκης, ἐφαρμόζεται ὅσον ἀφορᾷ τὴν παραχώρησιν, διαδικασίαν καὶ τὸ μέτρον τῆς ἐκτιμήσεως τῆς καταβλητέας εἰς τοὺς πρώην ἰδιοκτητὰς αὐτῶν ἀποζημιώσεως ὁ ἀγροτικὸς νόμος κατὰ τὰς σχετικὰς διατάξεις συνδυαζομένης πρὸς τὸ 2 ἐδάφιον τοῦ παρόντος.

2. Ἡ ὀφειλομένη ἀποζημίωσις εἰς τοὺς πρότερον ἰδιοκτητὰς αὐτῶν διὰ τὴν ὑπὲρ τοὺς κανόνας τοῦ ἀγροτικοῦ νόμου ἀφαίρεσιν ἐκτάσεων ἀμπελώνων, δασῶν, οἰκοδομημάτων καὶ ἐγκαταστάσεων ἐν γένει ἰσοῦται πρὸς τὴν κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἀπαλλοτριώσεως ἀξίαν αὐτῶν.

Τὸ παρὸν Νομοθ. Διάταγμα, οὗτινος ἡ ἰσχὺς ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως δημοσιεύσεώς του, ὑποβληθήσεται πρὸς κύρωσιν εἰς τὴν Βουλὴν ἅμα συνερχομένην.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Ἀπριλίου 1929.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος
Ἐλευθ. Βενιζέλος

Τὰ μέλη

Ἀλ. Κ. Καραπάνος, Π. Πετρίδης, Κ. Ζαβιτζιάνος, Κ. Γόντικας, Γ. Μαρῆς, Π. Βουρλούρης, Ἀντ. Χρηστομάνος, Ἰω. Κανναβός, Ἐμμ. Ἐμμανουηλίδης, Θεομ. Σοφοῦλης, Περ. Α. Ἀργυρόπουλος, Α. Παπαδόπουλος, Ἀπ. Δοξιάδης, Θ. Μανέντας.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡ-

μῶν σήμερον ἐκδοθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Ἰουνίου 1929.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργός
Ι. Κανναβός

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Ἰουνίου 1929.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός
Π. Πετρίδης

(5)

Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 23 Μαρτίου 1929 Ν. Δ. «περὶ μέτρων προστασίας ἀναπήρων καὶ οἰκογενειῶν θυμάτων πολέμου ἀπὸ τοῦ 1897».

Νόμος 4164

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδίδομεν τὸν ἐπόμενον νόμον, ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς.

Ἄρθρον μόνον.

Κυροῦται τὸ ἀπὸ 23 Μαρτίου 1929 Ν. Δ. «περὶ μέτρων προστασίας ἀναπήρων καὶ οἰκογενειῶν θυμάτων πολέμου ἀπὸ τοῦ 1897», τροποποιούμενον οὕτω:

Περὶ μέτρων προστασίας ἀναπήρων καὶ οἰκογενειῶν θυμάτων πολέμου ἀπὸ τοῦ 1897.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 77 τοῦ Συντάγματος, μετὰ σύμφωνον γνώμην τῆς Εἰδικῆς Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς Νομοθετικῶν Διαταγμάτων, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον πρῶτον.

Ἐξομοιοῦνται ἐξ ὁλοκλήρου εἰς τὰς διατάξεις τοῦ τελευταίου νόμου «περὶ προστασίας θυμάτων πολέμου» καὶ οἱ ἀπὸ τοῦ 1897 ἀνάπηροι πολέμου.

Ἄρθρον δεῦτερον.

Εἰς τὸ ἄρθρον 34 τοῦ νόμου «περὶ προστασίας καὶ ἀποκαταστάσεως τῶν ἀναπήρων καὶ τῶν οἰκογενειῶν θυμάτων πολέμου» προστίθεται τὸ ἀκόλουθον ἐδάφιον.

Ἐφ' ὅσον θανόντες ἐν πολέμῳ οὐδεμίαν ἄλλην κατέλιπον περιουσίαν ἐκτὸς ἐνὸς μόνου ἀγροκτήματος, ὑποκειμένου εἰς ἀπαλλοτριώσιν κατὰ τὸν ἀγροτικὸν νόμον, ἐκτὸς τῆς ἐκτάσεως τῶν 300 στρεμμάτων τῆς προβλεπομένης ὑπὸ τοῦ Συντάγματος, ἐξαιροῦνται ἐπίσης τῆς ἀπαλλοτριώσεως καὶ ἀνὰ ἑκατὸν πενήτηκοντα στρέμματα καλλιεργουμένης γῆς διὰ τὴν χήραν καὶ ἑκαστον τέκνον.

Τὸ σύνολον ὅμως τῆς ἐξαιρουμένης ἐκτάσεως δὲν δύναται νὰ υπερβῇ τὰ 700 στρέμματα καλλιεργουμένης γῆς.

Ἡ διάταξις αὕτη ἰσχύει διὰ τὴν παλαιάν Ἑλλάδα πλην τῆς Θεσσαλίας καὶ ἐπὶ τῶν μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ πα-

ρόντος Νομοθετικού Διατάγματος ἐνδικασθησόμενων ἀγροκτημάτων ὑπὸ τῶν Ἐπιτροπῶν ἀπαλλοτριώσεων.

Τὸ παρὸν Ν. Διάταγμα ὑποβληθήσεται πρὸς κύρωσιν εἰς τὴν Βουλὴν ἅμα συνερχομένην ἰσχύει ἀπὸ τῆς δημοσίευσώς του.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 23 Μαρτίου 1929.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Ἐλευθ. Βενιζέλος

Τὰ Μέλη

Π. Πετρίδης, Κ. Ζαβιτζιάνας, Κ. Γόντικας, Γ. Μαρῆς, Π. Βουρλούμης, Α. Χρηστομάνος, Ι. Κανναδός, Ἐμμ. Ἐμμανουηλίδης, Θ. Σοφούλης, Π. Ἀργυρόπουλος, Α. Παπαδάτος, Α. Δοξιάδης, Θ. Μανέτας.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον ἐκδοθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Ἰουνίου 1929.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργός
Ι. Κανναδός

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Ἰουνίου 1929.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Π. Πετρίδης

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(6)
Περὶ ἀποτελέσεως τοῦ συνοικισμοῦ Κουνουπίτσα
(Σπετσῶν) ἰδίας ἐνορίας.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει 1) τὰ ἄρθρα 3, 7, 8 καὶ 99 τοῦ ἀπὸ 17 Δεκεμβρίου 1923 Ν. Δ. «περὶ ἐνοριακῶν ναῶν καὶ ἐφημερίων» καὶ 2) τὴν ἀπὸ 4 Ἰουνίου ἐ. ἔ. γνώμην τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου Ὑδρας καὶ Σπετσῶν στηριζομένην εἰς τὴν αἴτησιν τῶν κατοίκων τοῦ χωρίου Κουνουπίτσης Σπετσῶν καὶ τὴν γνωμοδότησιν τοῦ ρυθίου Κοινοτικού Συμβουλίου, κατὰ πρότασιν τοῦ ἐπὶ τῆς Παιδείας καὶ τῶν Θρησκευμάτων Ὑπουργοῦ, διατάσσομεν τάδε :

Ὁ συνοικισμὸς Κουνουπίτσα τοῦ τέως Δήμου Σπετσῶν, ἀποτελεῖ ἰδίαν ἐνορίαν, μὲ ἐνοριακὸν ναὸν τὸν τοῦ Ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῆς Παιδείας καὶ τῶν Θρησκευμάτων Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Ἰουνίου 1929.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων Ὑπουργός
Κ. Γόντικας

Ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

(7)
Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἐγκειμένου σχεδίου τῆς πόλεως Κερκύρας εἰς τὴν συνοικίαν Σπηλιάς.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὰς καίμενας περὶ σχεδίων πόλεων κλπ. διατάξεις καὶ ἰδόντες τὴν ὑπ' ἀριθ. 669 ἐ. ἔ. γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῶν Δημοσίων Ἔργων, ὡς καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 277 ἐ. ἔ. πρόξιν τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου Κερκύρας, προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ, ἐγκρίνομεν τὴν τροποποίησιν τοῦ ἐγκειμένου σχεδίου τῆς πόλεως Κερκύρας, ὡς δι' ἐρυθρῶν γραμμῶν δαίνονται ἐν τῷ ὡς παρρηματί τοῦ παρόντος Διατάγματος καὶ διὰ τοῦ κύρους τῆς ἡμετέρας ὑπογραφῆς περιβληθέντι διαγράμματι.

Εἰς τὸν ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Ἰουνίου 1929.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργός
Α. Χρηστομάνος

(8)
Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἐγκειμένου σχεδίου τῆς πόλεως Καβάλλας.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὰς καίμενας περὶ σχεδίων πόλεων κλπ. διατάξεις καὶ ἰδόντες τὴν ὑπ' ἀριθ. 418 ἐ. ἔ. γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῶν Δημοσίων Ἔργων, ὡς καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 242 π. ἔ. πρόξιν τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου Καβάλλας, προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ, ἐγκρίνομεν τὴν τροποποίησιν τοῦ ἐγκειμένου σχεδίου τῆς πόλεως Καβάλλας, ὡς δι' ἐρυθρῶν γραμμῶν δαίνονται ἐν τῷ ὡς παρρηματί τοῦ παρόντος Διατάγματος καὶ διὰ τοῦ κύρους τῆς ἡμετέρας ὑπογραφῆς περιβληθέντι διαγράμματι.

Εἰς τὸν ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 3 Ἰουνίου 1929.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργός
Α. Χρηστομάνος

(9)
Περὶ συστάσεως ταχυδρ. γραφείου παρὰ τῇ κοινότητι Καλονεροῦ (Κυπαρισσίας).

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 3811 περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 27 Φεβρουαρίου 1926 Νομοθ. Διατάγματος περὶ Διοικήσεως Ὑπηρεσίας Τ.Τ.Τ. ὡς καὶ τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 4 Φεβρουαρίου 1927 Διατάγματος περὶ κανονισμοῦ γενικῶν προαπαιτουμένων συστάσεως Τ.Τ.Τ. γραφείων καὶ ὑπηρεσιῶν, προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ, μετὰ γνώμην τοῦ οἰκείου Συμβουλίου Προσωπικοῦ Τ. Τ. Τ., ἐγκρίνομεν τὴν σύστασιν Ταχυδρομικοῦ γραφείου παρὰ τῇ κοινότητι Καλονεροῦ (Κυπαρισσίας).

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 6 Ἰουνίου 1929.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργός
Α. Χρηστομάνος